

అయ్యలారా !

శ్రీవామకి, తక్షకుడు, మొదలగుభోగులచే (సర్పములచే) బ్రార్థి
తుడై పాతాళంబున సర్వేశ్వరుండగు మహాదేవుండు వచ్చి లింగరూ
పంబున నివసించి తత్సవర్యలాదేలుచుండి యొక్కకారణంబున నా
భోగుల పూజలనంగీకరింపక పాతాళంబువిడచి కల్గిండియనుగామంబున
కనతిదూరంబుననుండు లంకయందలి భూగర్భంబుననుండి నాగేటిచాలున
వెలువడిప్రసిద్ధితుడై, తనపంచముఖములచే బ్రార్థింప నాపాతాళగంగ
యైగుహపంబులుగానరుదెంచి, స్నానపానాదులచే భూజనులదరింపజే
యుటకును స్వనిత్యాభిషేకమునకును తనప్రేరణచే ద్రవ్వినకోనేటిలో
బ్రవేశించి పంచబుగ్గలనబ్రసిద్ధిపఱింపె. అవిహరహరయన బుడబుడధ్వ
నితో నుప్పొంగుచుండుట యెల్లరకువిశదమేకదా! ఆపాతాళభోగేశ్వ
రుని లీలలను తత్సానంబునకు సార్థకోశమాత్రదూరంబుననుండురుద్ర
గ్రామవాస్తవ్యుండగు గొర్తి దీక్షితకవిభక్తిపాఠవశ్యంబుననీశతకంబున
వాచ్చివెల్లడించె ఈకవి కేవలమసంస్కృతవిద్యాపరిచయుడగుటచేతను
పద్యరచనకిదియే ప్రప్రథమమగుటచేతను, యీశతకమతికఠినసంస్కృతపద
భూయిష్టంబైయొప్పుచున్నయది భక్తిరససౌధానంబగు నీశతకంబెల్లరు
బరించియు, నీభోగేశ్వరుని దర్శించియు, తరించెదగుగాత.

ఇట్లుగానే జనవిధేయుడు

చింతలపాటి రామమూర్తిశాస్త్రి.

శుభము
అవిఘ్నము.
శ్రీగణేశాయనమః

సర్వకర్మానవిరాజమానమగు

శ్రీభోగేశ్వరశతకము.

మ॥ హరలోకేశగవీశవాహనమహీ - ధాధీశభూతేశశం ।

కరదేవేశఫణేశకంకణధృత - టాడీశకైలాసవా ।

సరతీశాంగవినాశకద్విజవిరా - ట్సంకాశరుక్పండికే ।

శ్వరకల్పిండిపురీనివేశశివశ - ర్వాణీశభోగేశ్వరా॥

మ॥ తరణీరామరుదంబుసోమశిఖివ - త్కవోమయజ్ఞాంగసు ।

స్తరవామామణిధామధామవిలస - ద్వామార్ధసర్వమహో ।

త్కరకస్తామసితాంఘ్రితామరసము - గ్గుస్తుత్యశంభోమహే । శ్వరక॥౨॥

మ॥ సరసస్వాంత సదానిరంతజగతీ - సంస్థాంత రాయాంతనం ।

గరవత్స్వాంతయు తైకదంతసుతలో - కాక్రాంతవృత్తాంతవి ।

స్తరవృత్తాంతకృతాంతసంహతిఘన - ధ్వాన్తార్కదృష్టాంతదే । శ్వరక॥౩॥

మ॥ గురుసంసారవిపన్నివారణకృపా - కూపారఘోరాన్ధకా ।

ప్రసన్నమారణ శూరమారుతసుహృ - త్పురారవిందారిదృ ।

మృగశిఖివ - త్కవోమయజ్ఞాంగసు ।

- మ॥ కరసారంగ లనద్యరాంగభవరం-గద్యంగవద్దంగనం ।
 స్తరనుత్సంగరభంగ చంగవరమా-తంగౌఘపింగాక్షసా ।
 దరహృచ్చుంగ భుజంగనంగతగళ-స్థాస్త్వింగవన్నంగళే । శ్వరక॥ ౧॥
- మ॥ ద్వీరదాన్యున్తునుగొల్చియంతనజవ-త్తిస్తోత్త్రముంజేసిమ ।
 ధ్గురుపాదంబుల కంజలిస్పరమనం-తోషంబునన్తోక్కిభ ।
 క్తిరనంజౌప్సనుతింతుమీవిమలకీ-ర్తికానూరుపద్యంబుల । న్వరక॥ ౬॥
- మ॥ ధరజన్తాదిదళాబ్జముల్లుమతిన్తై -స్థానీయవీధ్యాదినం ।
 చరణాసక్తుడనైతినంతటగళా-సారంబ శేషంబుగా ।
 విరళంబౌనని యుద్యమించినసదా-విఘ్నంబు లయ్యెంగటా । వరక॥ ౭॥
- మ॥ అరయన్తానితపోమహాతరికసా-ధ్యంబై బ్రకాశించును ।
 స్తరవిద్యార్ణవమల్పధీప్లవముచే-దాటన్తునుష్యాళికి ।
 స్థరమేమీకృపలేకయేబహుశ తా-బ్దంబుల్పయత్నించిన । న్వరక॥ ౮॥
- మ॥ పరమాజ్ఞానతగర్వకుండతిదురా-పాయానముంజేందియూ ।
 ధి వరముందున్నెను రీతిదుర్జనులయూ -చ్చుంజేయుచుంగాసుకై ।
 దురపేక్షన్బడ నేలమీ రెద్రవిణ-స్తోమంబునీయంగనో । వరక॥ ౯॥
- మ॥ నలులన్తోత్త్రము సేయుచున్తనమునన్-జ్ఞానంబ జేలాటిదో ।
 యెఱుగంజాలకయేనిరర్థకముగా-నీలాటిదుర్వృత్తిచే ।
 జరకాలంబునటింపనేటికిదట-స్థిం చెన్భవద్ధ్యానమీ । శ్వరక॥ ౧౦॥
- మ॥ హరరత్నాంచిత హేమభూవణములీ-యన్త సముండై నకి ।
 స్నరనాధుండనుగాను నేననిశము-న్బాహోభిషేకంబుమో ।
 త్తురతింజేయగమీకుభక్తు డగుమా-ర్కంజేయుడగ్గానుదే । వరక॥ ౧౧॥
- మ॥ నిరతంబుందమసచ్చిత్రమునున-ర్థింపంగనోయాదిశం ।
 కరుడగ్గాను భవత్కటాక్షమునకై -కావించుస్తోత్రంబెయా ।
 భరణంబంచుదలంచినన్నునుభవ-ద్భక్తుండుగానెంచుమీ । వరక॥ ౧౨॥
- మ॥ గరిమకాళందమునించుకై నజదువం-గాలేదికందెల్లువ్యా ।
 కరణంబందురదెట్టులుందునొకదా-కాద్యంబులన్తాత్రమే ।

మ॥ తరమెట్టయ్యెడునాకు గ్రంథములనే-తావన్న తింజేయను ।
 త్తరుళాఖాగ్రఫలంబు నందుకొనుతా-త్పర్యంబుననీ దికి ।
 స్థరముంబాచెడు వామనుండువలెము-గ్ధత్వంబునన్పానికి । న్వరకగళ
 మ॥ సరసస్వాంతత నీకధారసమునా-స్వాదించుమర్వాళికి ।
 స్సరసంబైతగునట్లు కోమలవచ-స్సకల్యముంజేయమి । (శ్వరక
 సరసస్వాంతమెయంచునమ్మిమదిని-చ్చంగొల్పుచుంటిమహే ।
 మ॥ సరసంహత్యువకారమా శ్రుతకృది-స్వానిమ్యుషీంద్రుండుద ।
 త్సగ్ధైమున్నుతసింపగా నఇడిగా-ద్యాభీదుసంఖ్యామితా ।
 క్షరసూత్రంబులనర్తనాంతమునథ-క్కన్సొట్టితీవేకదా । వరక॥ ౧౫॥
 మ॥ నిరవత్యుండగుట స్త్రీకుండడనుమా-నింద్రుండునాకస్థితా ।
 మరనిష్కాసిత్తుడై తదర్థముమిము-స్వాధీర్ధింపగాదద్దయు ।
 స్థరుణన్తీరెయొసంగలేదె సుతుసూ-ర్కండేయనామాంకితు । న్వరక॥
 మ॥ కరమన్వబ్ధవయోంతుడౌట నతడు-స్థాలార్తుడై మిమ్ములక ।
 హరమాంపాహియనన్ల లేఖనమమి-ధ్యాభూతమాటన్సనా ।
 కరమన్వబ్ధవయోంతుజేసిమునుసూ-ర్కండేయునిన్తీరెబోవరకగ్ధై
 మ॥ పురుషవక్షంబులు భక్తియుక్తుడముమి-మ్మంగొల్చిభస్మాసుతం ।
 డఱచేతన్పుశియింప నెల్లగునుభ-స్త్తాకారమానట్లుతా ।
 వరమున్సోరబృహత్కృపాకరుడవై-వాంఛన్వసందీర్పవే । వరక॥ ౧౬॥
 మ॥ సరసశ్లోకసుపద్య జాలములబలే-చాతుర్యతన్మోల్యను ।
 త్తరమేధాంచితులెందఱో కలరుమ-త్సాదృశ్యముంజెందువా ।
 రఱుదొకాకికనిట్లు పేలవవద-న్యస్తంబుగాజేయః । వ్యరుక ॥ ౧౭॥
 మ॥ పరుషోక్తులలదై న నాకవనము-న్భక్తిప్రధానంబుగా ।
 నెఱుగంగదగు నత్కృపాళులగుమి-కెట్లన్ననిక్కంబుగా ।
 జెఱుకెట్లున్నమనుప్రధానమనుచుం-జెప్పంగలేదేబుధు । అన్వరిక॥ ౧౮॥
 మ॥ పరికింపంగనలీనుతాదిమమత స్వర్ణించియెన్నొన్నవ ।
 త్త్రుకుషామధవనవదేళిములని-దాహకరములానిదు ।

- మ॥ దురపేక్షా సురవై రిచందమున నే-దుర్వాంఛల గోరుకా ।
 పురుషాగుండనుగానుచిత్త మునమి-మ్ముంగొల్పుచున్నర్వా ।
 శరణించుందమ పద్మగంబునకుసా-ష్టాంగంబునన్త్రొక్కదాన్వరక ౨౩॥
- మ॥ పరులన్ని త్రులదాపసోత్త ములన-దృక్తామలనన్మదా ।
 కరులంజేయగవారు బందుగులెనే-గాకుంటినే తెఱ్యుమి ।
 కఠినేదైననన్న శూన్యఫలుని-గాజేయనద్ధర మే । వరక । ౨౪॥
- మ॥ తిరుగాలోకమానందు నొక్కొకనువృ-త్తింజేసియొక్కక్కశ్రీ ।
 కరనామంబును బొంది తెట్టులనసా-ఖ్యంబిచ్చుచు శంభుశం ।
 కరనామంబుల రెంటినింబడసితౌ-గా దేధరితీస్తలి । వరక । ౨౫॥
- మ॥ గురుసంసారనిబద్ధులై యనవమ-త్తోభార్తులాచీవసుం ।
 ధరవర్తించెడు జీవినంఘములద-ద్భంధోద్భ వంబౌమహా ।
 దరముందీ గ్గుచుగాచిమీరుపశుప-త్యాఖ్యన్భ్రాకాశింపరే । వరక ౨౬॥
- మ॥ ఉరుళాంతిత్వమునందియు న్భ్రుకనం-యుక్తుండవై సర్వన ।
 త్పరుషానీకమనంబులందు నిలయం-బుంజేసియున్నిత్యమె
 ల్లరకు సేమయునిచ్చుచున్భివుడన-న్మాఘ్యుండవై యొప్పువే । వరక ౨౭॥
- మ॥ సిరియేలేమదరిదుడిశుడనది-కేలత్వముం బట్టికొం
 దఱుయోచించెదరద్ది కల్లయగుత-ధ్యంబేలనన్నన్తహే ।
 శ్వరనామంబునుబొందియుంటవరమై-శ్వర్యంబునంగాదొకో । వరక॥
- మ॥ సిరితోడందులదూగుచుండెనునా-సీరాదిగీర్వాణులు ।
 శిరముల్పట్టదపంక్తికై వడిబ్రకా-శింపన్భవత్పాదపు ।
 వ్మరయగ్గంబునుధక్తియుక్తులయినా-ష్టాంగంబుగన్త్రొక్కరే॥వరక॥
- మ॥ సిరిగానంబునుధాత్మనేత్రితతము-న్జ్ఞుండువేణుధ్వని ।
 హరియానద్ధమునబ్జజండునునా-ద్యంబున్తనోరమ్యమై ।
 పరగంజేయుచు సంధ్యనెల్ల సురలుం-ద్యత్సన్నిధింజెందరే ॥వరక॥ ౩౦॥
- మ॥ మఱియున్తిరుబ్రదోషనృత్య మొనరింపదావకీనక్షత్రా ।

- మ॥ హరిణోస్రంబులు మూర్ధతోత్కరముల-న్వ్యాపించియొచ్చారణం ।
 దుఃనిన్తానికమోయనన్విరమునం-దుందాల్చినచ్చంద శే ।
 ఖరనామంబున ముజ్జగంబులసమా-ఖ్యాతుండవై తీవెగా ॥వరక॥ 31॥
- మ॥ ద్విరచాళిన్త్రగరాజ చందముననా-దిత్యావళిందిట్టత ।
 న్బరిమూర్పందగినట్టి యాఫరశుస-న్నామాంకితుండౌయమ ।
 ర్త్యోపు ఖండితుజేసిఖండపరశుం-డంచు యశోరాశి నొప్పరక॥
- మ॥ సురలు రక్కసులున్సుధార్థముడధి-నోస్కంతులైత్రచ్చిదు ।
 ర్భరత జ్ఞాతవిషారి నోపకమిము-స్పహీర్దుఖుల్లొల్వనా ।
 గరళంబుగళమందుదాల్చి ధర శ్రీ-కంతుండనంగీర్తి నొప్పరక॥ 32॥
- మ॥ హరిపాదోద్భవమైనగంగ స్వతరం-గాళంజగంబు న్నిరం ।
 తరమానట్టులు ముగ్ధజేయగ జగ-ద్రోక్షార్థమాగంగ ను ।
 త్కరుణన్తన్తకమందుదాల్చిపుడమి-న్లంగాధరాభిఖ్య॥ నొప్పరక॥ 33॥
- మ॥ సురధామంబు శరాసనంబుగ ఫణి-శున్తార్విగా నిమ్నగే ।
 శ్వరపుత్రీరమణు శిలీముఖముగా-సంధించిస్వాహేట్టు రా ।
 సురసంహార మొనర్చుటండ్రిపురద-స్యండయ్యెనంచున్వచింప రెక॥ 34॥
- మ॥ నరపశ్వాదినమస్తజీవతతికి-న్లాలాంతమాసన్నమా ।
 తటివెన్నంటి చరించు నృత్తువను-ప్రత్యర్థిన్వడిం గెల్చుట ।
 న్నిరుదొప్పెం మకీరసాతలమున-న్తృత్యంజయుండంచునీ॥ శ్వరక॥ 35॥
- మ॥ గిరికింబుత్రీకయై జనించి సతినా-కీయందమింకేల నా ।
 ఘోరచేతోహరణా సమర్థమగునే-నంచుందవంబాచరిం ।
 పరయంబేభవ దర్థదేహమిడమి-మ్మార్యేశుండండ్రిల్లగు ॥ వరక॥ 36॥
- మ॥ దరిమొక్కింతయు లేక దర్పమునగ్రో-ధావిష్టచేతస్కుడై ।
 పరమేష్వరండము మ్రొంగదక్షుడువలె-న్భాసిల్లునాయంధకా ।
 సుర నింజంపంగమీకు శుభకలివ-తుండంచుబేరొప్పదే॥ వరక॥ 37॥
- మ॥ పరకృత్యాదులనైన మీస్మరినిద-వృజాలకున్నట్టిన ।
 ప్రహుషామంబులకెల్ల దుష్కృతితతి-భోగొల్పదీవంచుత్రీ ।

మ॥ ధరణిందానవరక్షణంబహికిదు-గ్ధంబిచ్చితక్షరమూ ।

దిరియంచంచియ భక్తుడంచుపరిపం-ధిష్టార్థమీయంగ నా ।

దుఃదృష్ట బది యే ముకేశన వెటులక-స్తోత్రంబులంజేసినక॥వరక॥౪౧

మ॥ పరమరీశ్వరుడో భగీరథుడుదా-బాసీయ మార్జింప ద ।

త్పరచిత్తుండేయి మిమ్ముగూర్చి తపముక-స్థైర్యంబునంజేయ ।

మీశిరసంధ్రంబగు గంగలోననదిడం-జెన్నొందెనస్తాబ్ధులై॥వరక॥ ౪౨॥

మ॥ మరుతన్తున్నొకయేడు మీశిరము ముం-పన్వచ్చువానంచు నం ।

దరముక యత్నము జేసి నిష్ఫలులమై-నన్పత్కృపాభండవై ।

పంపూర్ణోదక ధారలంధరణివృ-ప్తంజేసి మమ్మేలితే । వరక॥ ౪౩॥

మ॥ గిరిజాధీశ్వర యిట్లనేకవిధన-త్కృత్యంబులంజేసియు ।

త్తరనానావిధ నామధేయములనం-దవ్వాదృగ్ధ్యాళికా ।

దరమొప్పన్వరమీయకుండుటకుచి-త్తంబొప్పునేమీకుదే॥ వరక॥౪౪

మ॥ దురితే ఘఘ్నముగాదే మీచరణపా-ధోజాతయుగ్గంబుమీ ।

చరితంబెన్ననొ నిర్మలామృతన-దృఢంబొమనంబెన్ననో ।

సరియైపోలదెవెన్నలోడయశమా-శాక్రకాంతమైయుప్పదే॥వరక॥౪౫

మ॥ తురగీభూతవృషేశసత్కవులకే దుస్సాధ్యమామీమహా ।

త్తరపాదస్తవ మాచరింపగ సమ-ర్థిత్వంబుమాబొంట్లకే ।

కరణింగల్గుముదంబున నృజనముక-గావించుటకాక ఈశ్వరక॥ ౪౬॥

మ॥ నరుడెవ్వండయినన్నో దోషమునశీ-నందీశశృంగద్వయాం ।

తరయు వృత్తస్మృతాంబ కుండయికయం-దన్తుష్కముల్పట్టుకోం ।

హరయంచుండగ మారాలన్న ననఘం జైమోక్షముంజేందడేవరక॥౪౭

మ॥ పురుషూతాది సమస్తనిర్జరతతుల్-బొవైమనోరమ్యవే ।

ణురవాద్యంబును సల్పగానటనము-నోదంబునంజేయుమీ ।

సరసీజోషమన త్త్రీదర్శనసదృ-శంబొనయే గోనియుక॥ వరక॥ ౪౮॥

మ॥ దరమొల్పాపుట కీఫడీనజనమం-దార్పండవీ వా రులక ।

ము॥ హరమీనందనుడెల్లవారికిని గా.ర్యారంభపూజ్యండున ।
 ద్వరమీసీయసి యంబమీనఖుమరి-కాధీశుడొక్కకం ।
 కరుడంచున్బ్రధితుండవీపురజతా-గంబాలయంబొకదా ।వరక॥ ౧౦॥
 ము॥ ఒలులన్బొల్వగనేల నింకవరమా-యర్దాయమున్విద్యలక ।
 సిరులన్సంపదలక యశస్సుఖముల-న్నేయంబులన్నిత్యమా ।
 దుఃచేతను-డవై యొనంగుటకుసూ-తానుండవీపుండగా॥ వరక॥ ౧౧॥
 ము॥ సరసంగూలిన వారికెల్లరకునా-క్షంబిచ్చువారాణశీ ।
 పురనాథుండగు విశ్వనాథుడిటమ-మ్ముంబోవనేతెంచెనా ।
 నరుడొక్కండలమన్నుచోవెలసితో-నాగేటిచాలన్తపే॥ శ్వరక॥ ౧౨॥
 ము॥ కరటాద్యండజనంకులంబయినలం-కాస్థానమార్యాధ్యపా ।
 మరబాలాదివిశేష మానవకదంబాభాసురక్షేత్రమై ।
 పరగండద్దయుదేజుల్లితివినీ-వచ్చొలంగాకృతిక॥ వరక॥ ౧౩॥
 ము॥ సిరభాగంబున గరునాటగనె సు-స్నిగ్ధంబలంబడ్డె నె ।
 త్తురురాజూచి జనంబు మేళమహిమెం-తోల్లాఘ్య మానంచున ।
 చెఱువారన్వినుతించెమీమహిమద-స్థింపన్బోవర్తిందిశే॥వరక॥ ౧౪॥
 ము॥ ధరలోతొల్లలచోటు సుప్తిగని-కరల్లీగుడింగట్ట నే ।
 ర్పఱుంబంచరి కోడికూతయనయో-గ్రహావనము నీవనలం ।
 జొరరానట్టి ప్రదేశమానిటనటం-చుకజ్జాపితస్థానులై॥ వరక॥ ౧౫॥
 ము॥ త్వరితంబొప్పవినాహమటన-తత్త్వధామసిర్దాణమా ।
 పరిపూర్ణంబగునంతనంబు మిమున దృక్తిన్బోశస్తామ ఫే ।
 చరవారాదిముహూర్తమ దునబ్ర-తిష్ఠంతేసిరార్యోత్తము॥వరక॥ ౧౬॥
 ము॥ ధరజోపేతుడవొచునాదు సుతమ-త్పాంతంబునందుండి స ।
 త్పురుషార్థంబులనెల్ల నిచ్చుచునుశ్రీ-భోగేశనామంబునక ।
 ధరణీకుండల విశ్రుతుండవయితో-దార్యానదృతుండవై॥ వరక॥ ౧౭॥
 ము॥ అకుసంబొప్పవచ్చు వారలకును-త్యాపనసౌఖ్యంబుగా ।
 జెరువుంద్రీవిన్స నిర్మలాదకములం-జెన్నొందికోనేరనక ।

- మ॥ అరయ న్నమ్మ పవిత్రులొనటులుచే-యఁజూచియోలేకమీ ।
 సరనం జేర నెత్వన్ని దేశముననో-సద్గంగకోనేటిలో ।
 శరసంఖ్యందనరారుబుద్బుదములై-సాక్షాత్కరించె న్నహే॥ శ్వరక॥ ౧౯
- మ॥ అరవిందారిశిరోమణీ ! హరహరా-యంచున్భవన్నామమె ।
 వ్యరుతామెప్పుభజించినన్ బుడబుడ-ధ్యానంబుచేబొంగుని ।
 వృరిశుద్ధంబగుగాలిసోకగనదృ-శ్యంబౌమహాగంగయీ॥ శ్వరక॥ ౨౦
- మ॥ స్థిరమైతస్థలి బంచబుగ్గలనస-త్కీర్తిన్బ్రకాశించుచు ।
 ధారతోదూషితమైన యొక్క తెఱుతు-న్నానంబుగావింపస ।
 త్వరమందు డెడునైదుబుద్బుదముల-తర్ధానముంజెందెగా॥ వరక॥ ౨౧
- మ॥ మణివారాతిరి గంగవేగెనచున-మౌటన్ధిత్తపానముం ।
 దిరుగవచ్చు నుపాయమున్వసుమతి-దేవాకృతినాథని ।
 ద్వరలోగర్తకుడశన్ నంబొసగినా-ధూక్తిన్విమస్పించితో॥ వరక॥ ౨౨
- మ॥ మరునామ త్తమమంగళధ్వనులనా-న్నాయంబులన్యోషితా ।
 పురుషులన్నానమొనర్చి యీఘనరసం-బుంబోసియాతీర్థము ।
 శ్వరలంగైకొనివచ్చి యుంచితర-మ్యంబైనకోనేటిలో॥ వరక॥ ౨౩॥
- మ॥ శరగంగల్గునుదెంచుచున్దరలనే-స్పర్శ బువాటిల్లెకో ।
 యిరుబుగ్గల్మగగోచరంబులయివే-తెచ్చోటనోచేరెని ।
 త్తతీనిచ్చోటనుబుద్బుదయ మా-త్రంబుండెగన్పట్టుచున్॥ వరక॥
- మ॥ శిరమందున్ధామ తపత్రముగభా-శిల్లన్తతీనే న్నలా ।
 ధరణంబైయమరన్త హృద్భుతతమం-బై లింగముంజుట్టమే ।
 లురగంబొక్కటికవిశుతముగా-నుడున్దవామీదర్శి॥ వరక॥ ౨౪
- మ॥ గరళంబుండలదాల్చుజంతువలలో-కంబెల్ల చిత్తంబునం ।
 దరముంజె దుటెకానిచూడకపద-ద్వంద్వంబునంద్రోక్తి నం ।
 గఱువంనేరదహమటొందుపొడసో-కన్పైపునేయర్విలో॥ వరక॥ ౨౫
- మ॥ హర! మాఘాంతత్రయోదశీదినమునం-నారంభముంజేసివా ।
 సరముల్లాడుగతించునంతవరకు-న్నానందవృత్తి నుధి ।

మ॥ గరళాహారభవ స్తహావిభవమిం-కన్తుందురానుండనే ।

జరుగంబోపుదినంబులెన్నుకొనుచు-స్నాంసారికంబులెవన ।

న్నెరవేరందిలకింతురెల్ల రుమిము-న్వీక్షింపనాశక్తులై । వరక ॥

మ॥ ఉరగాలంకృతముట్లుకొంతనమయం-బుండంగదద్వసము ।

ల్లటియంజ న్నవిముక్తి సాధనముగ-శ్యాణప్రదంబునృవ ।

త్కరణంబేయనుచేగ దేవజన్వకృ-త్యంబుల్విసర్జించియున్ । వరక ॥ ౧౯

మ॥ చిరమయ్యెంజననాది నేటికిక నే-జీవించునోచత్తునో ।

మరుసంవత్సరమేమొ నేనరుగుసం-ప్రాప్తంబదేమోస్థిరం ।

చిరనేమున్నదటంచుతీర్థముగన-న్వృద్ధుల్సహావచ్చెద । ర్వరక ॥ 20॥

మ॥ కరముల్పాచుచు నెత్తుకొమ్మనుచుబల్-గారాబుచేనేమ్మచున్ ।

మఱిపింపందగనట్టి యర్భకుడనై నన్ రేపు భోగేశ్వరం ।

బుర ! పోదామననేమ్మ మానుగదశం-భోసతృపాంభోనిధే । వరక ॥ 21॥

మ॥ సరలాగ్రేసర కొండలుత్సవముగాం-చర్చిమ్మనన్చింప గొం ।

దలు స్నానార్థము కొండలు న్నటియసం-తానంబునర్థింప గొం ।

దలునీరీతి విశేషదూరగతులై-నన్వతుప్రేలాదిగా । వరక ॥ 22॥

మ॥ హర ! జాయానుతపోషశార్థ మిలన-న్యాధీనులైసుంతని

ద్దువోవన్వ్యవధానముండని మహిమా-ద్యోగంబులందున్న స

త్పుగషల్లుడనలత్ప్రదీయ విభవం-బుంజూడరాకుందు రే, వరక ॥ 23॥

మ॥ పరమాన దముతోడ నెల్లరునుత-త్ప్రీంతంబున స్ఫుత్తులై ।

తిరుగంజొచ్చుట మీపభావమనగా-దే ? యట్లుకాకుండిన ।

న్దురువిందంబుల రేగడందనకునా-క్షోణింగన న్వత్తురె । వ్వయగ ॥ 24॥

మ॥ జరదోఘంబులకంగదార్థ్య మిడుదా-సశ్రేణి రక్షించు బా ।

లురకుల్లాసమునిచ్చుదూరగులబి-చ్చగర్క శస్వాంతము ।

న్లగించున్భళిరే ! భవన్తహిమా-క్షౌమండల క్రాంతమై । వరక ॥ 25॥

మ॥ పరమాశ్చర్య కరాహిచేష్టితయుతం-బైపంచగంగా మనో ।

శ్రమైసాంబిక వాస్తవలయం-బొయిట్టిపుణ్యస్థలీ ।

- మ॥ మ॥ ధరణీ దేవులు మంత్రముల్పమవధా-నగ్రహానయన్నాచిత్ ।
 త్కరముల్పల్పగవేశ్యలాడదొల-తం-గావించుయు వృద్ధధూ ।
 వరకశ్యామ మహాశక్తివంబునహాహా-వర్ణింపగాశక్యమే॥ వరక॥ 22
- మ॥ పరికింపన్బ వదీయ దేహవతితం-బాభూతిసోకంగనం ।
 దలుపాపుల్నుపవిత్రులొదురికమ-స్తన్యస్తనోస్తాక్షతత్ ।
 బిరమాభౌఘవిసాశకంబులనుచు-న్వాదిగవగానేటికీ శ్వరక॥ 23
- మ॥ వలువాతబ్బ సభోదయంబునకుబూ-ర్వం బేన్వకృత్యబులం ।
 ద్వరలోదీర్చి హారాయటంచలెవని-త్రంబైనకోనేటిలో ।
 శిరమన్తుంపనిమానపుండుగలడే-శ్రీయస్సునర్థించుచో॥ వరక॥ 24
- మ॥ కరవీరాదివ్రామాన బిల్వయుతమై-ఘంటామహానిన్వనా ।
 స్తరితోంకారకృతతీయీని-నదనంజాతవ్రతశుద్ధిభా
 సురగర్భంబయియు భృదాలయముచొ-ల్చున్వానరంబంతయు॥వరక॥
- మ॥ అరుగంజూచుటెకానినిర్బలతముల్-యత్నించి నన్లొనికిం ।
 జూరశక్యంబగునె మఱిన్భవనచ-క్షుభూతుడై యుప్పునా ।
 హరిదీపుల్బ్రసరించు నేనుసుకవో-యోరాల నేయుర్విపై॥ వరక॥ 25
- మ॥ అరరప్రాంతమున న్నోలీనులికమీ-రాగండనంధీరతిం ।
 ద్వరలోబోవలెనంచు గొండజితిసా-ధర్మోక్తులం నోరికొం ।
 దలుసీరీణిని దేవళంబుజననాం ద్రంబైప్రకాశించుగా॥ వరక॥ 26
- మ॥ కోచర్తాంబర మీకొనంగెడు-మహాకర్పూరదీపాలుగా ।
 బృరకాయల్గదళిఫలాలును మితం-బేవెండియుంజూడనా ।
 క్కరగంఠైననుసోమమాత్రమున దో-యానారమల్తానునే॥ వరక॥ 27
- మ॥ అరుణుండ స్తమునందున పైదుటహా-షాకవిష్టులొమానపుల్ ।
 శిరభా ! యంచుసటించుచుండననదృ-క్షంబై జగత్కీతియం ।
 చురసామండల సుప్రసిద్ధమగుతే-జోజాలముంజూడరె॥ వరక॥ 28
- మ॥ అరుణాభోవమదీవభాసురతమి-న్సంబుండవై నీపుధ ।
 ద్రోరధంబెక్కి బజారులందుదిరుగం-దతా-లమీక్షింపక ।

- మ॥ పరస్త్రిచ్ఛంజనుటక్కువండ్రీటులుచెప్పంజెల్లునేవెణ్ణిలుం ।
 గరుండ్రీవ్యము నోదనంబునిమిపు-ణ్యత్తులనక-తెక్కయే ।
 యలుదై నుమ్మడు వేయికెవ్వడొయొకం-డట్లుండెనుంగకయీ శ్వరక
- మ॥ వరదానావనదక్షులొద్రాదశులీ-పాంతాబునంజూడనీ ।
 సరివారెవ్వరు లేరటంచుమదిని-స్సం దేహ ముచ్చారగా
 సరణింబోవుచునన్ను తించుగదమీ-సానుధ్యమా-బాలముక । వరక॥ ౧౭
- మ॥ స్థిచిత్తులునివర్మలిక్కలియుగా-దిన్బంచనాహనీవ ।
 త్సరముల్పూర్తిగ నేగునప్పటికివి-శ్వంబంతయున్వర్ణసం ।
 కరమానంచువంచించిరాదినదిని-క్కంబయ్యెనేడంచితే । శ్వరక॥ ౧౮
- మ॥ ధరగర్త ల్పెడెదబ్బరల్పబలెనం-ధ్యలేమా సెనాయుష్యము ।
 ల్లటగెచ్చునురసత్యవాక్యచయము-ల్లప్పెందురాచారము ।
 వ్యోవయ్యెంగలిధర్మమిప్పుటిటుకా-లెన్బిమ్మపెట్లుంచునో । వరక॥ ౧౯
- మ॥ మఱియుంజాణివివేకమెన్నకొకచో-త్తాదేవతల్లాలలుక ।
 సరసంగూర్చునివిద్యనేర్చుకొఱకై-సర్కారుచారిచ్చిరా ।
 ర్డగుకట్టామీగుధర్మముల్పెడునెపూ-ర్వార్యోక్తులుంగల్లలేవరక॥ ౨౦
- మ॥ నిరుపాధింగుల విద్యలన్విడచి యిం-గ్లీషంచు గట్టించి సు ।
 స్థిరబుద్ధిన్వడినేర్చిన నైడనుజం-దెంబున్న నుద్యోగమీ ।
 యగటంచు న్విసనయ్యె దిక్కెనది సా-యంబేదియూహింపగా । వరక॥
- మ॥ వరమాతత్కులవృత్తిచేధనము నం-పాదించి జీవించుచుక ।
 నితంబుంభవదర్శనంబొసగుచు-ద్విప్తంబు నద్గోష్ఠిచే ।
 జరపుస్సంతతమేనరండతడు మీ-సాన్నిధ్యముంజేరజే । వరక॥ ౨౧
- మ॥ కరణీయంబిది కూడదిద్ది యిదిపం-కంబిద్ది సత్సూయము ।
 క్షరమార్గం బిదియంచెఱుంగునరుదు-స్సంసారపాధోనిధి ।
 న్నొరగప్పన్నణి నూతబడ్డగతి ము-న్లున్నాదెమోహంధుడై । వరక॥ ౨౩
- మ॥ పరమాత్మన్యజియించునప్పుకల-నేర్వంబోవువేళన్మనో ।
 హరరామాయణ భారతాదులవినక-యన్నించునోవచ్చుని ।
 పరజ్ఞాదుట కుద్యమించునపుడె-దుంబోవునూగాననీ । శ్వరక॥

మ॥ అరులై కామముగోధలోభములుమో - హంబు లదంబంతమ ।
 త్వరమీ యాదను మోక్షవద్ధతితిరో - దానంబులైయొప్పునీ ।
 యరిషడ్వర్గముగెల్పువారికిగదా - యాముష్మికంబబ్బెడుక॥ వరక॥ ౯౫
 మ; వరనారాయణనామసంస్మృతికినై - వష్టకంబుబాలించియూ ।
 పిరివోయేతఱినారజూపగనుచు - స్థీచన్నచందంబునక॥
 మృగావాపి భజంపనేమొమిము - సంప్రార్థింతునేనిప్పుడేవరక॥ ౯౬
 మ॥ వరమేశా! నమవర్తి పంపునమెడ - న్బాశంబులొజ్జటికిం ।
 కరనందోహముపాపదాయనుచులా - గంజొచ్చునవ్వేళనీ ।
 శ్వరయంచు స్సోయించునంతటిమహా - భాగ్యంబునాకబ్బునే వరక॥
 మ॥ కరుణాసాగరత్రాహిమాంపశుపతే - గారీపతేదూర్జతు ।
 పురుహూతాదినమస్తదేవనుతశం - భోయంచహోరాత్రము ।
 ల్లటపుంజెందకసంస్మరింతుమనినె - ట్లెనన్బవన్నామముక॥ వరక॥ ౯౭
 మ॥ చరియింపంజరణంబులెంతవఱకు - న్సాధ్యంబులై యుండునా ॥
 వఱకుందప్పకభక్తితోడమిముగొ - ల్వన్వత్తునేటేటపు ।
 మ్మరధారానికరంబుచేతనభిషేకం - బాచరింతుందిగం॥ బరక॥ ౯౮
 మ॥ గరులెవ్వారనిశంబునీశతకము - న్సదృశక్తిబూజించుచు ।
 న్లరిమన్విన్ననువాసినంజదివినం - దత్పాపముల్బాసినా ।
 మొఱలాలించిసుఖంబునిచ్చిసువదం - బుంజేర్చినన్బోవుమో వరక॥ ౯౯
 మ॥ హరితాభిఖ్యసుగోత్రసంవిలసదు - ద్యద్గోర్తి పంశబ్ధిభే ।
 శ్వరనారాయణనందనుండనయి యు - ష్మత్ప్రీతిగాజేసితిక॥
 గురుశిక్షశతకంబుదీక్షితసమా - ఖ్యుండన్బవద్దాసుడ ।
 స్వరకల్పిండిపురీనివేశ శివశర్వాణీశభోగేశ్వరా ॥ ౧౦౦ ॥

భోగేశ్వర శతకము సంపూర్ణమ్.

పండితాభిప్రాయములు

బ్రహ్మశ్రీ మ. రా. రా. పెద్దాడ చిట్టిరామ
చిన ,, చదువుకొన్నవానికన్న చాకలిమేల ” ను గ్రంథ
మూలాగ్రముగఁ జదివిచూచితిని. శైలి మృదువుగను
నరసములుగనున్నవి. గ్రంథకర్త గారికిఁగల లోకజ్ఞాన
భాషాకౌశలమును దేటతెల్లముగ నిందుఁ బొందువడియున్న
వర్తమాన కాలము వాం కీపుస్తకము సుబుద్ధి నుప కేశిరిపఁదగి యు
నీతిజ్ఞానబోధలు విశదముగ నొనర్పఁబడినవి. భక్తినిఁబ్రసరింపఁగఁ
మత్యంతరమణీయము.

పితాపురము.
19—11—18.

దంతుర్తి సుబ్బారాయశాస్త్రి శ్రీసూర్య
రాయాంధ్రనిఘంటు కార్యస్థానపండితుఁ

బ్రహ్మశ్రీ పెద్దాడ చిట్టిరామయ్య పంతులుగారు రచి
‘సాక్షులకంటె నరసులు మేలు’ అను విచిత్రకావ్యంబు చు
అదిమిక్కిలి సులభశైలిని విచిత్రముగానున్నది. మంచిసతి
చును. భక్తినిసయితము దెలుపుచున్నది.

పితాపురము.
1—11—18.

R. Mallayya Sastri,
R. Ch. High School
Senior Telugu Pandit, on other

13560

